

ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತಾರೆ. ಬಗೆಬಗೆಯ ಕವಿತೆಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದ್ ಕುತೂಹಲ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಮೇಶ್ ಅರೋಲಿ ಅವರ ಸಂಕಲನ ಕೂಡ ಇಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅರಿಫ್ ರಾಜಾ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ತಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯ ದಾರಿ ಎಂದು ನೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ವಿಮರ್ಶೆ, ಅನ್ಯಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಚಯಗಳಿಗೂ ಹೊರಳಿಕೊಂಡರು. ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ತೆತ್ತುಕೊಂಡ ಎರಡು ಮೂರು ಜನರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ, ಎರಡೆರಡು ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಅನಿಸುವ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನಷ್ಟು ಬಗೆಬಗೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಬರಹಗಾರರು ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಇದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

- ◆ ನೂರಾರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು, ಸಾವಿರಾರು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು ಓದಿರುವ, ಅನುವಾದಿಸಿರುವ ನಿಮಗೆ, ಥಟ್ಟನೆ ನೆನಪಾಗುವ ಕವಿತೆಯೊಂದು ಇದೆಯೇ? ಅನುವಾದ ಎನ್ನುವುದು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದೆಯೇ?

ಇದು ಕುತೂಹಲ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನನ್ನೊಬ್ಬನ ಅನುಭವ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೀಗೇ ಇರಬಹುದು. ನಾನು ಹೈಸ್ಕೂಲು ದಿನಗಳಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೆ ಓದಿದ ಕವಿತೆಗಳ ಸಾಲು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ, ಸಮಕಾಲೀನ ಕವಿಗಳ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯದೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅದು ವಯಸ್ಸಿನ ಕಾರಣ ಅಂತ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

- ◆ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುವುದು ನಿಮಗಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲ!

(ನಗು...) ನಮಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುವುದು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ನಮಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೇ ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತ ಬಾಲಿಶವೂ ಆಗುತ್ತೇವೆ (ನಗು). ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನೂ ಪ್ರೇಶ್ ಆಗಿರುವಾಗ, ಮುಗ್ಧತೆಯನ್ನು ಪೂರಾ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವಾಗ ಕಂಡದ್ದು, ಓದಿದ್ದು ನೆನಪಿರುವ ಹಾಗೆ ಆನಂತರದ ಅನುಭವ, ಓದುಗಳು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇನೋ. ನಾವು ವಯಸ್ಸರಾಗುತ್ತ, ಜವಾಬ್ದಾರಿವಂತರಾಗುತ್ತ ಬದುಕು ನಮಗೆ ಕೇವಲ ಅಭ್ಯಾಸಮಾತ್ರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೋ? ಇದ್ದೀತು. ಹಾಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಜಡವಾಗದೆ ಇರಲು ಹೊಸ ಹೊಸ ಕೃತಿಗಳ ಅನುವಾದ ನನಗೆ ನೆರವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಒಂದು ಕೃತಿಯ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಪಾಠ ಇನ್ನೊಂದು ಕೃತಿಯ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ನೆರವಿಗೆ ಬಾರದು. ಪ್ರತಿ ಅನುವಾದವೂ ಗೊತ್ತಿರದ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಹೊಸ ಪಯಣ. ಹಾಗಾಗಿ ಅನುವಾದ ಜೀವಂತ ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಉತ್ಸಾಹ, ಲವಲವಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ.

ಲೇಖಕರಿಗೆ ತಾವು ಇರುವುದನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ವಾಸ್ತವವನ್ನು ನುಡಿಯ ಮೂಲಕ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅನ್ನುವ ಎಚ್ಚರ, ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಬಂದಾಗ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪಾರವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ಇರುತ್ತದೆ.

- ◆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇವೆರಡೂ ಮನುಷ್ಯನ 'ಶಿಖರಪ್ರಜ್ಞೆ'ಯ ಸಮರ್ಥ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಸಂವಹನದ ಸಂಭವಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ ಅನಿಸಿದೆ- ಇದು ನಿಜವೇ ?

ಓದು ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶೆ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು, ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು